

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/378/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213201163
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213201163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Kataríny Marčekovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci navrhovateľky: O.. K. S., W. so sídlom E. Y., Z. XX, proti odporcovi: C. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D., O. X/X ,o zaplatenie 3.736,54 eura s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. novembra 2014, č.k. 13C/279/2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti výroku p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 OSP) rozsudkom zo dňa 28. novembra 2014,č.k. 13C/279/2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol, že odporca je povinný navrhovateľke zaplatiť 2 659,73 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 659,73 Euro za čas od 21.1.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Vo výroku rozsudku uviedol, že o trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie vo veci právne odôvodnil podľa ust. § 24 ods.1 až 6 zákona č. 586/2003 Z.z. , § 100 ods.1 a § 101 OZ.

V odôvodnení rozsudku poukázal prvostupňový súd na to, že navrhovateľka dňa 21.1.2013 doručila súdu návrh, ktorým sa domáhala, aby súd odporcu zaviazal zaplatiť jej 3 736,54 Euro ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy za čas od 21.1.2010 do zaplatenia a trovy konania na tomto skutkovom základe, že s odporcom dňa 22.6.2005 uzatvorila (ako advokátka) zmluvu o poskytovaní právnej služby vo veci odporcu, ktorá sa prejednávala na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/81/2004. Odmena za poskytovanie právnej služby bola dohodnutá v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s poukazom na ust. § 10 ods. 5 vyhlášky (kde vo veciach zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je tarifnou hodnotou cena požadovaného podielu). Poskytovanie právnych služieb bolo ukončené právoplatnosťou veci a to rozsudku Okresného súdu Komárno v znení rozsudku Krajského súdu Nitra č. k. 5Co/22/2009, ktoré rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 8.7.2009.

Po právoplatnom ukončení vyššie uvedenej veci odporca na viaceré jej výzvy nereagoval a nedostavil sa do kancelárie pre účely ukončenia veci a odovzdania listinných podkladov, na základe jeho žiadosti mu doporučené zaslané originály rozsudku Okresného súdu Komárno a Krajského súdu Nitra aj spolu s vyúčtovaním nákladov súvisiacich s poskytovaním právnych služieb. Vyúčtovanie nákladov súvisiacich s poskytovaním právnych služieb bolo vykonané faktúrou č. 25/2009 zo dňa 22.12.2009 na sumu vo výške 3 736,54 Euro (so splatnosťou 20. januára 2010). Táto faktúra sa týkala úkonov vykonaných od 14.6.2007 (pretože s odporcom bolo dohodnuté, že úkony vykonané do 14.6.2007 sa považovali

za uhradené a odporcom vyrovnané). Jeden úkon právnej služby bol vyúčtovaný podľa § 10 ods. 5 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keď hodnota jedného úkonu bola ustálená na základe znaleckého posudku Ing. Dudu, v ktorom hodnota nehnuteľnosti bola určená v sume 831 000,- Sk (27 581.15 Euro) a podiel požadovaný odporcom v súdnom konaní predstavoval sumu 508 547,- Sk (16 880,66 Euro) a k tomu zodpovedala hodnota úkonu v sume 10 150,- Sk (336,94 Euro). Odporca na vyššie uvedenú faktúru nereagoval ani ju neuhradil v lehote splatnosti, preto bol vyzvaný na úhradu faktúry emailom a to dňa 21.1.2010, ale bezvýsledne. Odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % a to v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení od 1.1.2009.

Konajúci súd dňa 6.3.2013 vydal platobný rozkaz č. 6Ro/27/2013-21, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Odporca tento platobný rozkaz napadol v zákonom stanovenej lehote odporom, preto tento platobný rozkaz s prihladnutím na ust. § 172 ods. 4 OSP zo zákona v plnom rozsahu sa zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Odporca vo svojom odpore uviedol, že s ním v celom rozsahu nesúhlasí a považuje ho za neopodstatnený, pretože návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 3736,54 Euro je podaný po splatnosti, podaný návrh sa netýka jeho, ale bol podaný a adresovaný na občana s trvalým pobytom D. a on ho omylom prevzal ako zásielku adresovanú inému občanovi a navrhovateľ nepostupoval podľa § 18 Zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s odbornou starostlivosťou, keď dôsledne nevyužil všetky právne prostriedky. V odpore vzniesol námietku premlčania, pretože navrhovateľ voči odporcovi právo uplatnil po uplynutí premlčacej doby, faktúra č. 25/2009 zo dňa 22.12.2009 na sumu 3 736,54 Euro bola splatná dňom 20.1.2010 a z týchto dôvodov navrhol v celom rozsahu návrh zamietnuť a navrhovateľku zaviazat' k náhrade jeho trov.

Navrhovateľka dňa 20.6.2013 súdu doručila svoje vyjadrenie k odporu, v ktorom uviedla, že odporca v návrhu bol identifikovaný dátumom narodenia a bydliskom a pokiaľ pred označením súpisného čísla jeho bydliska bola uvedená adresa O. v tomto smere prišlo iba k zrejmej písárskej chybe, keďže aj na faktúre, ktorá mu bola zaslaná a aj na ďalších výzvach je uvedené meno a adresa so špecifikáciou jeho bydliska Ul. O. X/X. V časti označenia bydliska odporcu opravila a uviedla správnu adresu odporcu: D., O. X/X. Námietku premlčania odporcu považuje za nedôvodnú, pretože návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný doporučenou poštou dňa 18.1.2013, a teda v zákonnej lehote. K námietke odporcu o tom, že ako advokátka nepostupovala podľa § 18 Zákona č. 586/2003 Z.z., považovala za nekonkrétnu, pretože odporca konkrétne neuviedol na základe akých skutočností dospel k tomuto názoru.

Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že vo veci 10C/81/2004 Okresného súdu Komárno odporca dňa 22.6.2005 udelil plnomocenstvo navrhovateľke ako advokátke na jeho zastupovanie vo vyššie uvedenej veci. Po právoplatnom ukončení tejto veci navrhovateľka faktúrou č. 25/2009 odporcovi vyfakturovala náklady spojené s jeho právnym zastupovaním vo veci 10C/81/2004 v sume 3 736,54 Euro a splatnosť tejto faktúry bola určená na deň 20.1.2010. Listom zo dňa 22.12.2009 navrhovateľka riadne vykonala konkretizáciu úkonov právnej služby aj s uvedením ustanovenia vyhlášky podľa ktorej vyfakturovala (vyčíslila) trovy konania. Odporca odmenu advokátke doteraz nezaplatil a predmetom tohto konania je uplatnený nárok navrhovateľky na odmenu advokáta za ňou vykonané úkony právnej služby pri zastupovaní odporcu vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/81/2004.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľka odporcovi poskytla právne služby vykonaním úkonov právnej služby. Vzhľadom na obsah odporu ako aj na list odporcu zo dňa 22.1.2010 (v ktorom ten len to namietal, že navrhovateľka nespísala mimoriadne dovolanie) medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že medzi nimi bola dohodnutá tarifná odmena pre navrhovateľku podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ani to, že navrhovateľkou vyfakturovanú sumu odporca nezaplatil (ani čiastočne).

Odporca v odpore vzniesol námietku premlčania uplatneného práva, preto súd predovšetkým sa musel zaoberať s námietkou premlčania odporcu, ktorú považoval za nedôvodnú, pretože splatnosť faktúry (ktorou bola vyúčtovaná odmena advokáta) bola určená na deň 20.1.2010. Znamená to, že navrhovateľka prvý krát svoje právo na súde mohla uplatniť dňa 21.1.2010 a od tohto dňa jej začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie tohto práva na súde v súlade s ust. § 100 a 101 Občianskeho zákonníka.

Z prezentačného razítka konajúceho súdu (na čl. 1) vyplýva, že návrh v tejto veci došiel na súd 21.1.2013, teda posledný deň premlčacej doby. Z uvedeného súd urobil záver, že navrhovateľka svoje právo na súde uplatnila pred uplynutím premlčacej doby.

Vzhľadom na to, že námietka odporcu ohľadne premlčania uplatneného práva je nedôvodná, súd sa zaoberal s dôvodnosťou návrhu v uplatnenej sume. Pri rozhodovaní vychádzal z vyčíslenia trov, ktoré vykonala navrhovateľka listom zo dňa 22.12.2009 a zisťoval, či ňou vyfakturované úkony právnej služby vo veci Okresného súdu Komárno č. 10C/81/2004 boli riadne aj vykonané a či navrhovateľke v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 10 ods. 5 a § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. prináleží odmena v takej sume, ako to v tomto vyčíslení trov uviedla.

Vo vyčíslení trov (listom zo dňa 22.12.2009) navrhovateľka uviedla tieto úkony právnej služby:

1/ 12.9.2007 vyjadrenie vo veci (§ 14 ods. 1c)	10 150,- Sk
2/ 21.9.2007 vyjadrenie vo veci samej (§ 14 ods. 1c).....	10 150,- Sk
3/ 9.10.2007 vyjadrenie vo veci samej (§ 14 ods. 1c)	10 150,- Sk
4/ 30.4.2008 zastúpenie na pojednávaní (§ 14 ods. 1d)	10 150,- Sk
5/ 10.9.2008 zastúpenie na pojednávaní (§ 14 ods. 1d).....	10 150,- Sk
6/ 7.10.2008 vyjadrenie vo veci samej (§14 ods. 1c)	1 150,- Sk
7/ 8.10.2008 zastúpenie na pojednávaní (§ 14 ods. 1d)	10 150,- Sk
8/ 24.10.2008 zastúpenia na pojednávaní (§ 14 ods. 1d)	10 150,- Sk
9/ 21.11.2008 vyjadrenie vo veci samej (§ 14 ods. 1c)	10 150,- Sk
10/ 29.11.2008 zastúpenie na pojednávaní (§ 14 ods. 1d) .	10 150,- Sk
11/ RP 3 x 178,- Sk	534,-Sk
12/ RP 6 x 190,- Sk	1 330,- Sk .

Náhrada za premeškaný čas podľa § 17 na rok 2008:

-vo výške 1/60 výpočtového základu v zmysle Vyhlášky 655/2004 Z.z. a to účasť na pojednávaniach dňa 30.4.2008, 10.9.2008, 8.10.2008, 24.10.2008, 29.11.2008 a to 4 pol hodiny x 317,- Sk na jednu cestu = 1 268,- Sk pri vykonaní 5 ciest 5 x 1 268,- Sk = 6 340,- Sk (210,44 Euro).

Náhrada cestovných výdavkov podľa § 16 ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004- z miesta výkonu advokácie cesta na OS Komárno s motorovým vozidlom zn. Citroen V. EČ: NZ XXXAV a to na pojednávanie dňa 30.4.2008, 10.9.2008, 8.10.2008, 24.10.2008, 29.11.2008, pri priemernej spotrebe motorového vozidla 7,5 l nafty / 100 km pri cene 35,90 Sk / l nafty vzdialenosť Nové Zámky - Komárno 35 km, jedna cesta = 2 x 35 = 70 km ,pri koeficiente 5,50 + 2,5 x 35,90 Sk : 100, čo je spolu 8,19 Sk/1 km x 70 km za jednu cestu z Nových Zámkov do Komárno a späť cestovné náklady v sume 573,-Sk, pri účasti na 5 pojednávaniach cestovné v sume 5 x 573,- Sk = 2 865,- Sk (95,10 Euro).

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Komárno č. 10C/81/2004 prvostupňový súd zistil, že úkon uvedený pod bodom 1/ zhora bol vykonaný a nachádza sa na čl. 312, úkon uvedený pod bodom 2/ sa v spise nenachádza, úkon uvedený v bode 3/ je na čl. 329, úkon uvedený pod bodom 4/ vykonaný nebol, pretože pojednávanie bolo zrušené, úkon uvedený pod bodom 5/ bol vykonaný na čl. 446 spisu, úkon pod bodom 6/ bol vykonaný a nachádza sa na čl. 487, úkon pod bodom 7/ bol vykonaný a nachádza sa na čl. 496, úkon pod bodom 8/ bol vykonaný na čl. 562, úkon vykonaný pod bodom 9/ bol vykonaný a nachádza sa na čl. 688, úkon uvedený pod bodom 10/ vykonaný nebol, pretože 29.11.2008 pojednávanie nebolo.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom navrhovateľke prináleží odmena za 7 úkonov právnej služby po 10 150,- Sk = 71 050,- Sk. Okrem toho jej prináleží režijný paušál celkom v sume 1 140,- Sk, spolu za vykonané úkony právnej služby 72 190,- Sk, čo v prepočte na Eurá je suma 2 396,27 Euro. Navrhovateľke okrem toho prináleží náhrada za stratu času za účasť na 4 pojednávaniach (pretože jedno pojednávanie bolo zrušené včas) v sume (4 polhodiny x 317,- Sk) x 4 = 5 072,- Sk, čo v prepočte na Eurá ja 176,36 Euro. Okrem toho navrhovateľke prináleží cestovné podľa vyúčtovania nákladov zastúpenia odporcu (viď čl. 7 p.v.) v sume 95,10 Euro, takže potom navrhovateľke prináleží 2 659,73 Euro. Za nepochybné súd považoval to, že odporca sumu 2 659,73 Euro mal zaplatiť v deň splatnosti faktúry č. 25/2009, to znamená 20.1.2010, a preto od 21.1.2010 je odporca v omeškaní s plnením tohto peňažného dlhu, preto navrhovateľke prináležia úroky z omeškania od 21.1.2010 vo výške stanovenej v § 3 Nariadenia Vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009. Súd dodáva, že

je viazaný svojím rozsudkom v takom znení, ako bol vyhlásený a nie je možné, aby prvostupňový súd zrejmu nesprávnosť výroku tohto rozsudku v časti dňa začiatku omeškania odporcu opravil.

Súd považoval za potrebné dodať, že odporca je povinný navrhovateľke zaplatiť iba za také úkony právnej služby, ktoré boli riadne vyčíslené a vyfakturované za predpokladu, že v skutočnosti takéto úkony boli aj vykonané. Také úkony, ktoré navrhovateľka vo vyčíslení neuviedla, prípadne uviedla nesprávne, si už nemôže uplatniť v tomto konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh nad sumu 2 659,73 Euro s prísl. ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 OSP tak, že o ich náhrade rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci samej ako aj o trovách konania. Uviedol, že na základe podpísanej zmluvy o poskytovaní právnej služby vo veci odporcu, ktorá sa prejednávala na Okresnom súde Komárno sp. zn. 10C/81/2004 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorá bola právoplatne ukončená rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5 Co/22/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2009, mu následne na to navrhovateľka zaslala originály rozsudkov aj s faktúrou č. 25/2009 na sumu 3.736,54 EUR za vyúčtovanie nákladov súvisiacich s poskytovaním právnych služieb. Na obdržanú faktúru písomne navrhovateľke reagoval listom zo dňa 22.01.2010, v ktorom uviedol, že s odmenou za poskytovanie právnych služieb nesúhlasí, nakoľko ho v spornej veci nezastupovala na základe jeho požiadaviek a nevykonala všetky nevyhnutné úkony k úspešnému právoplatnému rozhodnutiu súdu v jeho prospech. Nie je pravdou, že na obdržanú faktúru nereagoval. Navrhovateľka sa k jeho prípisu nevyjadrila a následne požiadala Okresný súd Komárno o vydanie platobného rozkazu, ktorý bol dňa 6.3.2013 pod sp. zn. 6Ro/27/2013 vydaný a on proti nemu podal odpor a okresný súd mu v konaní neumožnil vyjadriť sa k podanému návrhu navrhovateľky.

Dňa 22.7.2005 na účet navrhovateľky vedenú vo VÚB, a.s. č. účtu: 0574744172/0200,var.symbol: 0000382005 zaslal čiastku vo výške 8.150,- Sk (270,22 €) a následne dňa 27.6.2007 sumu 25.000,- Sk (829,84 €). Predpokladal, že navrhovateľka opomenula z požadovanej sumy odpočítať čiastky, ktoré jej už v uvedené dni uhradil. Žiadne iné vyúčtovanie vo forme faktúry od navrhovateľky neobdržal. Konajúci súd na základe obdržaného rozsudku priznal navrhovateľke len odmenu vo výške 2 659,73 €, čo po odpočítaní sumy 1 100,06 €, ktorú už navrhovateľke uhradil, mu zostáva uhradiť len čiastku v sume 1 559,67 €.

Okresný súd Komárno vytyčil na deň 14.1.2014 pojednávanie, ktorého sa z dôvodu onemocnenia nevedel zúčastniť, o čom súd písomne informoval a žiadal o zmenu termínu pojednávania. Následne bolo vytyčené pojednávanie zo dňa 25.3.2014 z dôvodu ospravedlnenia sa navrhovateľky odročené na deň 20.5.2014, ktorého sa z dôvodu jeho účasti na služobnej ceste nevedel zúčastniť. V spise je založená jeho žiadosť o odročenie tohto pojednávania spolu s pozvánkou. Nasledujúceho pojednávania dňa 19.9.2014 a opätovne ospravedlnil z dôvodu nástupu na kúpeľnú liečbu, kde nastupoval 18.9.2014. Ďalších vytyčených pojednávanií v dňoch 14.10. a 28.11.2014 sa tiež nevedel osobne zúčastniť, pretože o skutočnosti, že od 10.10.2014 je dlhodobo práceneschopný písomne informoval konajúci súd doložením potvrdenia o pracovnej neschopnosti, ktoré je založené v spise.

Vzhľadom k tomu, že nevie svoje onemocnenie a dĺžku jeho liečenia ovplyvniť a nie je jeho snahou ťahať čas v predmetnom spore, bol veľmi prekvapený, keď bez možnosti jeho vyjadrenia a vzájomnej konfrontácie s navrhovateľkou pred konajúcim súdom dňa 6.2.2015 prevzal od Okresného súdu Komárno rozsudok v predmetnej veci a týmto konaním súdu boli porušené jeho práva. Je toho názoru, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevyočul odporcu, ktorého sa konkrétny spor týka a ktorý nemal možnosť vyjadriť sa a predložiť dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a z toho dôvodu napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod uvedený v § 205 ods.2 písm. c/, f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľka sa písomne vyjadrila k podanému odvolaniu a uviedla, že z podaného odvolania je nesporné, že odporcovi poskytovala právne služby v konaní pred OS Komárno 10C/81/2014 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v spojitosti s konaním pred KS NR 5Co/22/2009 a odporca

túto skutočnosť nespochybňuje. Po právoplatnom ukončení veci sa snažila s odporcom osobne stretnúť za účelom ukončenia veci, odovzdania originálov listín, ktoré jej počas konania boli ním predložené za účelom odovzdania právoplatných rozhodnutí v danom konaní ako aj za účelom vyúčtovania právnych služieb v zmysle príslušnej vyhlášky.

Odporca sa nedostavil do jej kancelárie, rozhodnutia vo veci samej mu boli zaslané poštou a následne mu bolo predložené vyúčtovanie, ku ktorému predložil svoje vyjadrenie listom zo dňa 22.1.2010, a keďže jeho tvrdenia nepovažovala za pravdivé, obrátila sa na súd s uplatnením svojho nároku. Už z podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 3.736,54, a tieto skutočnosti v predmetnom návrhu uviedla, že vyúčtovanie sa právnych služieb sa týka úkonov vykonaných od 14.6.2007, vzhľadom k tej skutočnosti, že úkony právnej služby ňou poskytnuté odporcovi do 14.6.2007 považovala za uhradené, ktorá skutočnosť vyplývala z predloženého záznamu spísaného v jej kancelárii (ešte sídlo A.), ktorý bol aj s návrhom na začatie konania predložený súdu. Predmetom uplatnenia odmeny teda boli úkony poskytnuté od 14.6.2007, nakoľko dovtedy vykonané úkony z jej strany pri poskytovaní právnych služieb v danej veci platbou zo strany odporcu v sume 25.000,- Sk považovala za vyrovnané, vrátane platby zo dňa 1.8.2005 v sume 8150,- Sk. Skutočnosti uvedené odporcom, že opomenula odrátať vyššie uvedené platby nemôžu byť pravdivé vzhľadom k tomu, že nebol dôvod predmetné platby odpočítať z dôvodov, že sa týkali úkonov, ktoré v danej veci poskytla odporcovi do 14.6.2007. Čo sa týka skutočností ohľadom neprítomnosti odporcu na pojednávaní dňa 28.11.2014 uviedla, že boli plne rešpektované žiadosti odporcu o odročenie jednotlivých pojednávaní. Pokiaľ súd vyhodnotil neprítomnosť odporcu na pojednávaní dňa 28.11.2014 s poukazom na ust. § 119 ods.3 OSP, teda že odporca nepredložil potvrdenie podľa druhej vety ust. § 119 ods.3 OSP, nemôže byť zo strany odporcu konštatované, že by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odporca len účelovo odďaľoval svojou neúčastou na pojednávaniach rozhodnutie vo veci samej.

Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1 OSP potvrdil vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) po zistení, že odvolanie bolo včas podané oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 a § 204 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 OSP) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako bol vyvesený na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z. z.), dospel k záveru, že odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. novembra 2014, č. k. 13C/279/2013-110 nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 2.659,73 eura s príslušenstvom vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Pretože navrhovateľka nepodala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa proti výroku rozsudku o zamietnutí zvyšku návrhu (t.j. j. nad sumu 2.659,73 s príslušenstvom po sumu 3.736,54 s príslušenstvom), je v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu právoplatný a nie je predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne práve posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Koncepcia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 219 ods.2 OSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie (s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 <.>), ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, že účastník v odvolaní, ktorého (aj) dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 <.>), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú až reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Súd prvého stupňa, pokiaľ ide o napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie, v preskúmanej veci riadne zistil skutkový stav veci, na ktorý aj správne aplikoval právne predpisy a vo veci rozhodol vecne správne, v súlade so zákonom, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 <W.> OSP).

Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, keďže vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodnúce pre posúdenie v žalobe uplatnených nárokov na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Pretože odvolací súd v celom rozsahu akceptuje i právne závery prvostupňového súdu vo veci samej, keďže na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto aj v súvislosti s danou vecou aj správne vyložil, a keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových zisteniach a právnych záveroch nič nezmenilo, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 219 ods.2 OSP už iba odkazuje na správne dôvody napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci sa navrhovateľka voči odporcovi domáhal zaplataenia odmeny za právnu pomoc (palmare-odmena za advokátske práce), ktorú mu poskytla v (inom) občianskom súdnom konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/81/2004. Navrhovateľka si uplatnila v tomto občianskoprávnom konaní, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/279/2013, ktoré bolo začaté na tomto súde dňa 21.01.2013, nárok na odmenu advokáta, vychádzajúc zo Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci, ktorú uzavrela s odporcom dňa 22.6.2005, pričom odmena za poskytovanie právnej služby bola dohodnutá v zmysle § 10 ods.5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom vo veci zrušenia a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je tarifnou hodnotou cena požadovaného podielu. Navrhovateľka si voči odporcovi uplatnila nárok na odmenu za konanie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva za úkony právnej služby od 12.09.2007 do 29.11.2008 a špecifikovala tento nárok vo Vyčíslení trov konania zo dňa 22.12.2009 ako príloh k faktúre č. 25/2009, vyhotovenej dňa 22.12.2009, splatnej dňa 20.01.2010. Uvedené doklady prevzal odporca do vlastných rúk dňa 9.01.2010. Tento jej nárok má oporu v ustanovení § 24 ods.1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, v zmysle ktorého advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa spĺňa aj požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia, v ktorom sa správne vysporiadal aj námietkami odporcu, vrátane námietky premlčania a iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom prvostupňového súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového súdu.

K námietke odporcu, že súd prvého stupňa v konaní porušil jeho práva tým, že konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, napriek tomu, že sa ospravedlnil z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti, odvolací súd poznamenáva, že túto námietku nemožno akceptovať z nasledovných dôvodov:

Podľa § 101 ods.1 OSP účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 119 ods.1 OSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods.2 OSP účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods.3 OSP ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Podľa § 119 ods.4 OSP ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Podľa § 119 ods.5 OSP na začiatku nového pojednávania súd oznámi obsah prednesov a vykonaných dôkazov.

Choroba účastníka preukázaná lekársky uznanou práceneschopnosťou je dôležitým dôvodom v zmysle § 101 ods. 2 OSP. Ak účastník konania v takomto prípade včas požiadala o odročenie pojednávania, prejednanie veci v jeho neprítomnosti treba kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) OSP (R 31/1995).

Dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia (§ 101 ods. 2, § 119 ods. 1, 2 O.s.p.) posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu, a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.1 Obdo 19/2014 z 29. júla 2015.

Z obsahu spisu v tejto prejedávanej veci vyplýva, že odporca požiadala súd prvého stupňa dňa 10.10.2014 o zmenu vytyčeného termínu pojednávania na deň 14.10.2014 o 12.30 hod., nakoľko je od 10.10.2014 dočasne práce neschopný. K žiadosti pripojil Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti č. N 033538, vystavené dňa 10.10.2014, z ktorého vyplýva, že C., rodné číslo XXXXXXXXXX, adresa trvalého pobytu D., O. X, je neschopný práce od 10.10.14.

Okresný súd Komárno pred otvorením pojednávania dňa 14.10.2014 zistil, že odporca sa nedostavil a požiadala dňa 13.10.2014 o odročenie pojednávania z dôvodu jeho PN. Navrhovateľka uviedla, že má snahu tento spor ukončiť, prípadne aj mimosúdne, alebo uzavretím zmluvy, preto žiadala, aby súd za týmto účelom účastníkom poskytol lehotu. Súd odročil pojednávanie na termín 28.11.2014 o 10.00 hod

s tým, že odporca bude písomne predvolaný a navrhovateľka na ďalší termín pojednávania bola ústne predvolaná.

Navrhovateľka písomným podaním zo dňa 14.10.2014 vyzvala odporcu, napriek jeho postoj k veci, na mimosúdne doriešenie veci a žiadala ho o vyjadrenie, či je ochotný jednať, príp. aká dohoda vo vzťahu k žalovateľnému nároku je pre neho akceptovateľná. Uviedla, že svoje vyjadrenie jej môže zaslať aj e-mailom na nižšie uvedenú adresu: W.

Odporca osobne podal dňa 27.11.2014 Žiadosť o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 28.11.2014 o 10.00 hod., nakoľko je od 10.10.2014 nepretržite dlhodobo práce neschopný. Poukázal na to, že Potvrdenie o pracovnej neschopnosti zo dňa 10.10.2014 pod č. N 033538 už bolo predložené a je uložené v spise. V dôsledku horeuvedenej skutočnosti žiadal konajúci súd o zrušenie a vytýčenie nového termínu pojednávania vo veci.

Okresný súd Komárno pred začatím pojednávania dňa 28.11.2014 zistil, že sa nedostavil odporca, hoci bol riadne a včas predvolaný a do zápisnice uviedol, že dňa 27.11.2014 odporca súdu doručil žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že je práceneschopný. Súd zistil, že odporca vyjadrenie lekára v zmysle ust. § 119 ods.3 OSP súdu nepredložil, preto vyhlásil uznesenie, že podľa § 101 ods.2 OSP bude pojednávať v neprítomnosti odporcu. Na tomto pojednávaní aj došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku.

Konanie prvostupňového súdu v neprítomnosti odporcu na pojednávaní dňa 28.11.2014 bolo v súlade so zákonom, pretože odporca síce predložil ešte dňa 13.10.2014 žiadosť o odročenie pojednávania stanoveného na deň 14.10.2014 a dňa 27.11.2014 požiadal znova o odročenie pojednávania stanoveného na deň 28.11.2014 z dôvodu, že je stále dočasne práce neschopný, pričom sa odvolal na Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, ale jeho žiadosť o odročenie pojednávania nebola v súlade s ust. § 119 ods.3 OSP, keďže neobsahovala aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav odporcu neumožňuje jeho účasť na pojednávaní a že odporca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Okresný súd Komárno dodržal všetky procesné ustanovenia, preto z jeho strany nedošlo k žiadnemu porušeniu procesných práv odporcu, ktoré by bolo potrebné kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Odporcovi bola v priebehu konania daná možnosť realizovať všetky procesné práva, ktoré mu v konaní prislúchali.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods.1 OSP potvrdil a nerozhodoval o náhrade trov odvolacieho konania, pretože súd prvého stupňa v súlade s ust. § 151 ods.3 OSP rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 224 ods.4 OSP ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvéh stupňa, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods.3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.